

POSTANOWIENIE

7 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 7 lipca 2026 r. w Warszawie
zażalenia E. spółki akcyjnej w W.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 30 stycznia 2026 r., V ACa 536/23 (V WSC 91/25),
w sprawie z powództwa B.W.
przeciwko E. spółce akcyjnej w W.
o ustalenie i zapłatę,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 21 maja 2025 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację pozwanego [...] S.A. w W. (dalej Bank) od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 29 grudnia 2022 r. Pozwany wniósł skargę kasacyjną od tego orzeczenia, która została odrzucona postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 30 stycznia 2026 r. ze względu na nieusunięcie braku skargi i nieprzedstawienie pełnomocnictwa upoważniającego do jej wniesienia.

W zażaleniu na to postanowienie, pozwany zarzucił naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. art. 398⁶ § 1 w zw. z art. 398⁴ § 3 k.p.c. przez odrzucenie skargi kasacyjnej mimo uzupełnienia braków skargi przez przedłożenie pełnomocnictwa substytucyjnego przez autorkę skargi radcę prawną M.N., a także w sytuacji, w której pełnomocnictwo główne udzielone radcy prawnemu B.K. znajdujące się w aktach sprawy było

prawkłowe. Pozwany zarzucił także naruszenie art. 91 k.p.c. w zw. z art. 19 ustawy z 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy- Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r., poz. 614) przez ich niezastosowanie i nieuznanie, że ewentualny brak w zakresie umocowania do reprezentowania pozwanego przed Sądem Najwyższym został sanowany nowelizacją kodeksu postępowania cywilnego, która weszła w życie 1 lipca 2023 r.

W piśmie procesowym z 10 lutego 2026 r., żalący uzupełnił zażalenie o dodatkowe uzasadnienie podniesionych zarzutów, wskazując, że udzielone radcy prawnemu B.K. pełnomocnictwo (dołączone do tego pisma) obejmuje w swojej treści wprost umocowanie do reprezentowania pozwanego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozstrzygnięcie zasadności zażalenia wymagało w pierwszym rzędzie ustalenia, czy miał miejsce wskazany przez sąd Apelacyjny brak skargi kasacyjnej i czy został on uzupełniony przez skarżącego stosownie do wezwania Sądu.

Z akt sprawy wynika, że po doręczeniu pozwanemu Bankowi odpisu pozwu B.W., pozwany wniósł pismo procesowe datowane 22 grudnia 2021 r., zawierające odniesienie się do żądań powoda, sporządzone przez radcę prawnego B.K., do którego załączył on kserokopię pełnomocnictwa datowanego 13 grudnia 2021 r., potwierdzoną przez siebie za zgodność z oryginałem (k. 98 akt sprawy). Należy podzielić wykładnię treści tego dokumentu, dokonaną przez Sądy *meriti*, że pełnomocnictwo upoważniało radcę prawnego B.K. do zastępstwa procesowego Banku tylko w postępowaniu przed sądami powszechnymi pierwszej i drugiej instancji.

W treści sporządzonej przez siebie apelacji, radca prawny B.K. powołał się na powyższe pełnomocnictwo, znajdujące się w aktach na k. 98 (zob. k. 410 akt sprawy).

Skarga kasacyjna została sporządzona przez radcę prawną M.N., która dołączyła do niej kopię pełnomocnictwa substytucyjnego udzielonego jej przez radcę prawnego B.K., potwierdzoną przez nią za zgodność z oryginałem (k. 597 akt). Rzec

jednak w tym, że pełnomocnictwo udzielone przez pozwanego Bank radcy prawnemu B.K. (k.98 akt) nie obejmowało, co już wyżej podniesiono, umocowania do występowania przed Sądem Najwyższym, a co za tym idzie, nie mógł on skutecznie udzielić radcy prawnej M.N. pełnomocnictwa substytucyjnego do wniesienia skargi kasacyjnej. Sąd Apelacyjny prawidłowo zatem zakwalifikował tę sytuację procesową jako usuwalny brak skargi kasacyjnej i w ramach postępowania naprawczego wezwał radcę prawną, M.N. do jego usunięcia przez cytując: „złożenie odpisu pełnomocnictwa zawierającego umocowanie do działania przed Sądem Najwyższym w postępowaniu kasacyjnym z odpisami w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi” (zob. k. 603 akt).

W reakcji na to wezwanie Sądu, autorka skargi przedstawiła pełnomocnictwo substytucyjne datowane 14 sierpnia 2025 r., w którym radca prawny B.K. upoważnił ją do występowania przed Sądem Najwyższym (k.607 akt sprawy). Jest jednak oczywiste i nie powinno budzić wątpliwości, przy uwzględnieniu wymagań stawianych profesjonalnym pełnomocnikom procesowym, że pełnomocnik substytucyjny powinien był także dołączyć do swojego pełnomocnictwa substytucyjnego, bez odrębnego wezwania Sądu, także pełnomocnictwo główne, upoważniające radcę prawnego B.K. do zastępowania pozwanego Banku przed Sądem Najwyższym, skoro to zakres pełnomocnictwa głównego determinuje zakres pełnomocnictwa substytucyjnego, czego jednak pełnomocnik substytucyjny nie uczynił. W tej sytuacji, ocena Sądu Apelacyjnego, że brak skargi nie został usunięty była trafna, stąd odrzucając skargę kasacyjną Sąd Apelacyjny nie naruszył art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. art. 398⁶ § 1 w zw. z art. 398⁴ § 3 k.p.c.

Wbrew zarzutom zażalenia nie doszło także do naruszenia art. 91 k.p.c. w zw. z art. 19 ustawy z 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy- Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw przez ich niezastosowanie i nieuznanie, że ewentualny brak w zakresie umocowania do reprezentowania pozwanego przed Sądem Najwyższym został sanowany nowelizacją kodeksu postępowania cywilnego, która weszła w życie 1 lipca 2023 r.

W stanie prawnym obowiązującym w dacie udzielenia pełnomocnictwa radcy prawnemu B.K. czyli 13 grudnia 2021 r., zakres umocowania pełnomocnika,

wynikający z art. 91 k.p.c. w ówczesnym brzmieniu, nie obejmował uprawnień do wniesienia skargi kasacyjnej i reprezentacji strony w postępowaniu kasacyjnym (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego - zasada prawna - z 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, OSNC 2008, nr 11, poz. 122). Zgodnie z art. 91 pkt 1 k.p.c. w nowym brzmieniu, wprowadzonym przez ustawę nowelizującą z 9 marca 2023 r. z dniem 1 lipca 2023 r., pełnomocnictwo procesowe obejmuje z mocy prawa umocowanie do wszystkich łączących się ze sprawą czynności procesowych, nie wyłączając między innymi skargi kasacyjnej oraz skargi o wznowienie postępowania. Stosownie do art. 19 ust. 1 ustawy nowelizującej, do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Oznacza to zastosowanie przez ustawodawcę reguły bezpośredniego stosowania ustawy nowej, przyjętej na gruncie prawa procesowego. Art. 20 ustawy nowelizującej stanowi zaś, że w sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc czynności dokonane zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Na tle przytoczonych wyżej unormowań, w orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntował się pogląd - podzielany także przez Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejsze zażalenie – że zmiana zakresu pełnomocnictwa procesowego, wynikająca z nowego brzmienia art. 91 pkt 1 k.p.c. (jego rozszerzenie), odnosi się jedynie do pełnomocnictw z wyboru, udzielonych przez stronę po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej, tj. po dniu 1 lipca 2023 r., (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 25 października 2023 r., III CZ 238/23, z 28 marca 2024 r., I CSK 4406/23; zarządzenia SN: z 8 maja 2024 r., I PUNP 5/24; z 11 czerwca 2024 r., I PSK 59/24 oraz z 25 lipca 2024 r., I USK 255/24). W przypadku zatem udzielenia przez stronę pełnomocnictwa procesowego przed wskazanym dniem, jego zakres wyznacza dotychczasowe brzmienie art. 91 k.p.c., jak to prawidłowo przyjął w tej sprawie Sąd Apelacyjny.

Na koniec rozważań należy podkreślić, że nie jest usprawiedliwione stanowisko pozwanego zawarte w piśmie procesowym datowanym 10 lutego 2026 r., złożonym w toku postępowania zażaleniowego, sprowadzające się do twierdzenia, że udzielone radcy prawnemu B.K. pełnomocnictwo główne upoważniało go do reprezentowania

pozwanego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, a zatem nie wystąpił, w istocie, brak skargi kasacyjnej dostrzeżony przez Sąd Apelacyjny (zob. k. 620 akt). Dołączone do tego pisma pełnomocnictwo (zob. k. 621 akt sprawy) , mające uzasadniać powyższe twierdzenie pozwanego, jest datowane 6 listopada 2020 r. i ma zupełnie inną treść, niż pełnomocnictwo datowane 13 grudnia 2021 r. złożone do akt sprawy i znajdujące się na k. 98 akt sprawy.

W tym stanie rzeczy, orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

(M.M.)

[a.ł]